

Εριον ἀποσύρεται πρὸς τὰ ἐντὸς καὶ εἶνε πολὺ δυστυχές ἔκεινο τὸ ὄποιον ἀναγκασθῆ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὴν δρόσον καὶ τὸ ῥῆγος τοῦ Φθινοπώρου, σκυθρωπὸν, σκυθρωπὸν, ώς ὅλοι οἱ ἔχοντες κενὸν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν.

* *

Τὸ τεμάχιον τοῦτο τοῦ χαρτίου μὲ τὴν λέξιν ἔροικαζεται διερμηνεύει μυρίους πόθους, ἐλπίδας, ἀγγαρείας, σχέδια, βασάνους· περιελλίσεται, συνογκοῦται, συσφαιροῦται καὶ ἐκρήγνυται κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρὸς ὑπὸ μορφὴν ἐνοικίου· πληροὶ σαπουνάδας ἡ κνίσσης τὴν κεφαλὴν τῆς νοικοκυρᾶς μητρὸς, δι' ἣν ἡ εὐδαιμονία συνισταται εἰς δύο εὐρύχωρα πράγματα: πλυνταρεὶ καὶ κουζίναν· ἡ πρὸ τῶν ὑγρῶν ὄφθαλμῶν τῆς ἀποπνεούσης μῆρα "Ατκινσον Δεσποίνης, ἐκτείνεται τὸ χαρτίον τοῦτο εἰς εὐρεῖαν πολυτελῆ αἴθουσαν, ἡ φιλάρεσκον κοιτῶνα, οὐτινος τὴν νωχελῆ σιγήν διακόπτουσι κάποτε λαθραῖα καὶ ἐνοχα φιλήματα καὶ νευρικοὶ σπασμοὶ ἡδονῆς· διὰ τὴν κόρην ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀπόστασιν, καὶ πυρετῶδες τι ὄνειρον, μίαν ἀγκάλην καὶ περιπτύζεις καὶ κάτι τι τὸ ὄποιον ἀγνοεῖ, ἀλλὰ τὸ ὄποιον ἐπιθυμεῖ πολὺ, διότι ἐκάστη μετοίκισις βαυκαλίζει δι' ἡδείας τινος παρηγόριας πάσσαν κόρην ὅτι ἀπὸ τὸ νέον σπῆτι θὰ ἐξέλθῃ μὲ κάτι τι περισσότερον καὶ μὲ κάτι τι ὀλιγώτερον· διὰ τὴν ὑπηρέτριαν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ στρατῶνος τῶν πυροσβεστῶν καὶ τὴν ὄπισθεν τῆς θύρας συναπτομένην σύσφιγξιν τῶν ἐξαδελφικῶν δεσμῶν.

* *

Διὰ τὸν φοιτητὴν, τὸν αἰσθηματικὸν φοιτητὴν, τὸ χαρτίον τοῦτο ἀντιπροσωπεύει ἐν εἰδύλλιον· διότι ὅταν αὐτὸς περιτρέχει πρὸς ἀναζήτησιν δωμάτιον, δὲν ζητεῖ μόνον τὸ κλωδίον, ἀλλὰ καὶ τὸ πουλάκι· διὰ τοῦτο εἰσέρχεται μετὰ τινος συγκινήσεως· περιεργάζεται μὲ καρδιούπι τὴν οἰκίαν· τὸ σπῆτη ἔχει νεράδια; τὰ ἀντικρυνὰ ὑπόσχονται τίποτε; ὑπάρχει ὁσμὴ ἔρωτος ἐκεῖ;

Ἄλλα καὶ ἡ Νηροὶς τῆς οἰκίας ἀνυπομονεῖ· εἶνε εἰς τὸ παραθύρον ἡ βαδίζει κάτω στολισμένη· εἶνε μία τῶν κρισιμωτέρων στιγμῶν τοῦ βίου τῆς ἐκείνη ἡ στιγμή· ποὺς εἶνε αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ δωμάτιόν των, νὰ μείνῃ ἐν ἔτος ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην, νὰ μὴ τοὺς χωρίζῃ ἡ πολλάκις λεπτότατος τοῖχος, δὲνος αὐτὸς τὸν ὄποιον θ' ἀπαντᾷ κάθε πρωὶ εἰς τὴν κλίμακα καὶ κάθε βράδυ εἰς τὴν θύραν; καὶ τὸν παρατηρεῖ μὲ τὸ ὄξυνθερκεστατὸν ἔκεινο γυναικεῖον βλέμμα τὸ εἰσδύον καὶ ὑπὸ τὰ ἐνδύματα· διότι δι' αὐτὴν εἶνε λίαν ἐνδιαφέρον πρόσωπον· πρόκειται νὰ κάμη τὴν προμήθειαν τῆς καρδίας ἐπὶ ἐν ἔτος· ἐνίστε καὶ τὴν προμήθειαν τῆς κοιλίας της.

Καὶ ἂν τὰ βλέμματα μείνωσιν εὐχαριστημένα, τότε πρωὶ πρωὶ ἔγειρεται ἐκεῖνος καὶ κάθηται εἰς τὸ παράθυρόν του· καὶ ἐκείνη εἶνε εἰς τὸ παραθυράκι της, τὸ κουφόν, τὸ χρωματισμένον, μὲ τὸ λευκόν του μπερντέδακι καὶ τὴν γλάστρα τοῦ βασιλικοῦ, κρατοῦσα τὸ ῥάψιμό της· ἀρχίζει ὁ ἀκροθολισμὸς τῶν βλεμμάτων· ἐκείνη ἀποσύρεται καὶ ἀρχίζει ἐν τραχουδάκι, ὅπου πρόκειται περὶ καρδίας καὶ περὶ ἔρωτος, ἐπειτα ἐμφανίζεται, ποτίζει τὸν βασιλικὸν της, νεύουσα τάχα χαμαὶ, ἐν ὦ πονηρὰ πονηρὰ καὶ μαργιόλικα τὸν παρατηρεῖ μὲ τὸν κανθόν τοῦ ὄφθαλμοῦ της.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἔρως δὲν ἀγαπᾷ τὰς ἀποστάσεις, προ-

χωροῦσι πρὸς ἀλλήλους καὶ μίαν ἐσπέραν αὕτη εὑρίσκεται εἰς τὰς ἀγκαλίας ἐκείνου.

Συχνάκις ὁ ἔρως οὔτος εἶνε ἔρως πτηνῶν, δὲν ἐκκολάπτεται μόνον ἡ ταυτότης τῆς φωλεσίς, καὶ τὸν ὄποιον ἐκάτερον παραλαμβάνει ἐπὶ τῶν πτερῶν του καὶ ἀπέρχεται, ὅταν χειμωνιάσῃ· ἀλλ' ἐνίστε ἡ κωμῳδία τελειόνει εἰς δημόσια· ἐνίστε εἶνε ἀληθῆς ἔρως· αἱ καρδίαι εἶνε δπως αἱ οἰκίαι· ἐνοικιάζονται τὰ παλαιόσπιτα, ἀλλὰ ἐνοικιάζονται καὶ αἱ νεόδμητοι οἰκίαι· τότε τὰ φιλήματα τοῦ νέου ἀντηχοῦσι μέχρι τῆς Μικρᾶς Ἀστας ἡ Θράκης· οἱ ἔρωτικοι του ἀναστεναγμοὶ ἐξικνοῦνται μέχρι τοῦ βαλαντίου τοῦ πατρός του· διότι ὅπισθεν τοῦ ἐνοικιαστηρίου ἐκρύπτετο ἐνας παπᾶς μὲ τὸ θυμιατήριον του καὶ μὲ τὰς εὐχάς του.

Ἄλλα συνήθως τὸ αἰσθημα τοῦτο δὲν λαμβάνει τόσον τραγικὰς διαστάσεις, οὐδὲ καταλήγει εἰς τὴν αὐτοκτίναν· ἐνίστε ἀπλόνει τὴν χειρά του ἐπὶ μεταχειρισμένου πράγματος, καὶ δὲν ὑπάρχει φόρος διαρρήσεως· ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἰσοδον, ἀν καὶ ἐνίστε πληρόνει καὶ εἰσιτήριον πολὺ ἀκριβόν.

* *

"Οταν σκέπτωμαι· ὅτι ἔνεκα μιᾶς μετοικίσεως μία μάρμη δύναται νὰ γείνη εὐλαβεστέρα, διότι ἔχει πλησίον τὴν ἐκκλησίαν· καὶ μία σύζυγος ἡ σπάταλος τοῦ συζυγικοῦ θησαυροῦ ἡ ἐντελῶς οἰκονόμος, ἔνεκα τῆς θέσεως τῆς οἰκίας, ὅτι εἰς νέος δύναται ν' ἀσθενήσῃ, διότι δὲν τὸν ἀφίνει νὰ ἡσυχάσῃ τὸ πιάνο τῆς γειτόνισσάς του, ὅτι μία νέα δέν εἰμπορεῖ νὰ κοιμηθῇ, διότι ἔχει ψύλλους τὸ σπῆτη, ὅταν σκέπτωμαι ὅτι τόσοι καὶ τόσαι ἐγεννήθησαν ἔνεκα μιᾶς μετοικίσεως ἡτις ἐπλησίασε πρὸς ἀλλήλους τοὺς γονεῖς των ἡ τοὺς μὴ γονεῖς των, καὶ ἐξῆλθον ὡς τὸ πῦρ ἐκ δύο συνεπιτριβούμενων ξηρῶν ξύλων, ἀπορᾷ διατί ἐπὶ τῶν στεφάνων τοῦ γάμου, ἐπὶ τῶν εἰκονοστάσιων, ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν τέκνων των, ἐπὶ τῆς πλακὸς τοῦ τάφου των, δὲν κολλῶσιν ἐν ἐνοικιαστήριον.

Μαργιόλιος.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

"Ο κ. Διζιβανόπουλος ἀφοῦ ἀπέτυχε νὰ γίνῃ ἐμπορούπαλληλος ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐπέτυχε νὰ προσληφθῇ ἐμπορούσυντάκτης τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος ἐν Λονδίνῳ, ἀφοῦ ἀπέτυχε νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπέτυχε νὰ ἐπικυρωθῇ ὡς βουλευτὴς Σπάρτης, ὁ κ. Διζιβανόπουλος μὲ τὸ στενόν μέτωπόν του ὡς περιθώριον κακοτυπωμένου βιβλίου, μὲ τοὺς στεγνοὺς ὡς ἀσπρόβρουχα ἡλιασθέντα ὄφθαλμούς, τὴν ἀκανθοχοιρίνην τρίχωσίν του, τοὺς ὑπὸ σκεπτικισμοῦ πάσχοντας πόδας του, καὶ τὴν ἀπεξηραμμένην βαθύφωνον ἀπαγγελίαν του, ἐξήτησε καὶ τρόπαια διπλωματικὰ, ἐλασε τὴν τιμὴν, ὡς λέγει εἰς τὸ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγράφημα του πρὸς τοὺς ὡς Ἀθηναίτας ἐκληφθέντας Ἀθηναίους, νὰ ἀναιρέσῃ τὴν παρὰ τῆς Κυθερήσεως γενομένην διάψευσιν τῶν ψευδῶν τηλεγραφημάτων, ἀπερ διέσπειρεν ὁ πολυμήχανος Λάκων τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου ὅχι εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν δημόσιον, ἀλλ' εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν Χρηματιστήριον,

Ποῦ νὰ ξευρῃ διχονδρὸς τὸν νοῦν Τσιβανόπουλος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν μέσῳ τῶν κρισίμων στιγμῶν δὲς διέρχεται θὰ εὑρίσκει καιρὸν νὰ ἔξετάσῃ ἀν τέτοια τηλεγραφήματα διῆθον πράγματι τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Λαρίσσης ἢ ὅχι.

Δὲν εἶχε σκεφθῆ καὶ τὸ ἄλλο, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε πολλοὺς λόγους νὰ ἔχῃ πίστιν εἰς τὴν καλὴν πίστιν τοῦ κ. Τσιβανοπούλου, ως εἰς τὴν δεδοκιμασμένην ἔγκρισην τοῦ κ. Πύρλα, καὶ αὐτὸς ἀλριθῶς τοῦ ἐτάραξε τοὺς κύκλους. Ὁ ἐνταῦθι πράκτωρ τοῦ Χαβᾶ εἶναι πρὸ πολλοῦ γνωστὸν ὅτι περισσότερον εἶναι πράκτωρ τῶν δύο Θυλακίων του ἡ τῆς Μεγάλης Τηλεγραφικῆς Ἐταιρίας. Ἐκμεταλλεύεται τὰς εἰδήσεις καὶ πολλακις φάνεται δημιουργεῖ καὶ τοιαύτας, ἀλλοτε διὰ νὰ πωλήσῃ ὑπεριμημένας ἀξίας καὶ ἀλλοτε ν' ἀγοράσῃ ἀλλαξ ἐν ὑποτιμήσει. Κοινότατον παιγνίδιον, δπερ καὶ διπλωμάται καὶ πρέσβεις καὶ αὐτοκράτορες ἐνίστε παίζουν. Διατί νὰ μὴ τὸ παιχνὶ καὶ ὁ κ. Τσιβανόπουλος, ὃστις εἶναι αὐτοκράτωρ εἰς πολλὰ πράγματα. Ἀλλ' αὐτὸς τὸ παιγνίδι, ὅταν γίνεται τόσον ἐπί αὐτοφώρωφ, γεννᾷ ἀλλα παιγνιδάκια, τὰ ὅποια γνωρίζει ἡ Εἰσαγγελία, ἡ ἀνάχρισις καὶ ὁ Μεδρεσές. Ἡ ταλαιπωρος πατρὶς διὰ τὸν ἀντιπρόσωπόν της κ. Τσιβανόπουλον εἶναι καλὴ ὅταν χρησιμεύῃ εἰς τὴν πλαστογράφησιν ἐνὸς τηλεγραφήματος καὶ τὴν ἐγκύλωσιν κερδῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ. Διὰ τὸν κ. Τσιβανόπουλον ἡ πατρὶς προχθὲς ἔξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ αὐτὸς τὴν ἴδικὴν του!

Ἐκ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς εἰς τὸ Φιλολογικὸν Παράρτημα τῆς «Ἐφημερίδος», δπερ καθίσταται βαθμηδὸν τερπνὸν δεκαπενθύμερον ἀνάγγιγνωσμα, ἐπιστολῆς ἥτις πραγματεύεται περὶ τοῦ Νιουκάστλ, πολιτικοῦ ῥυπαροῦ καὶ τοῦ Πίττ, πολιτικοῦ ἀγερώχου, ἀμφοτέρων ὅμως συνυπουργησάντων, τοῦ μὲν διὰ νὰ συνέχῃ τὴν ἐπικρατοῦσαν δικτυοράγη, τοῦ δὲ διὰ νὰ διευθύνῃ τὰς μεγάλας ἔξωτερικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν πόλεμον, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Παπαρήγοπουλος συνιστᾷ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις συμμαχικὸν ὑπουργεῖον, εἰς ὁ μὲν Κουμουνδούρος θὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Διαφθορᾶς, διὰ νὰ βλαστήσουν ἐπὶ τοῦ ξηροῦ μας ἐδάφους καὶ ὀλίγοι ἀμανίται πετσωμάτων καὶ μερικὰ ἄνθη ἀποστολῶν, καὶ δι' ἵστοριογράφους ἀκόμη, ὁ δὲ Τρικούπης τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, ἀναλαμβάνων αὐτὸς ὅλα τὰ βάρη καὶ τὴν εὐθύνην, ἐπιφρίπτων ὅμως εἰς τὰ μανιστικὰ νάτα τοῦ Κουμουνδούρου ὅλους τοὺς Παλαιμήδηδες τοῦ κόρματος.

Ἀναγνώσατε τὴν Ἐπιστολὴν εἰς τὸ ώραῖον φιλολογικὸν παράρτημα τῆς «Ἐφημερίδος» καὶ θέλετε δικαιωσεῖτο συμπέρασμά μας.

«Ἡ Νέα Ἐφημερίς ἔξαντλήσασα τὴν ἐπαινεστικὴν ἀποστολὴν της ἐν Ἀθήναις θὰ γίνῃ ἐφημερίς φορητὴ (ἀφοῦ κατήντησεν ἀφρόρητος) καὶ θὰ πάρῃ γύρα τὰ χωριά. Ἐπιτοῦ παρόντος ἐγκαθιδρύθη εἰς Κοροπῆ. Εἶναι πλέον τύπος χωρικῆς ἐφημερίδος. Δημιουσεύει νοστιμώτατα πράγματα. Ἐκ τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ τῆς ἐν Κοροπῇ ἐκδόσεως της πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Εὐρωπαϊκὸς τέπος ἐπεκρήτησε πάντοτε τὸν κ. Δ. Ταθουλάρην ως Ὁθέλλον! Εξέρετε τί ἔννοει διὰ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἡ ἐν Κοροπῇ ἀπλοϊκὴ συγάδελφος; Τὰς ἐπαργιώτιδας ἐφημερίδας τῆς

Σμύρνης, ἔχούσας τὰ γραφεῖά των Ὄddes Λεμπλεπιδέη καὶ Χαλβαδῆ Σοκάκ.

«Ἐχομεν, λέγει, πλημμύρας ἀπὸ νυκτερινὰς καὶ μεσημέρινὰς ἀκόμη κλοπὰς, ὡν βρίθει τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον. Ἀλλὰ πῶς νὰ μὴν ἔχωμεν αὐτὸν τὸν Νεῖλον εἰς τὰς λιπαρὰς Ἀθήνας, ὅταν παντοῦ θήει δήποτε διέλθῃ τις, ὅχι τὴν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἡμέραν, διακρίνει τις ὑπόπτους ἀρέγων μορφὰς, ἀλλων κολλημένων εἰς τοὺς τοίχους, ἀλλων περιπατητικῶν ἐντὸς δέκα πήχεων μήκους, ἀλλων ὀκλαδὸν ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων καρφωμένων; Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἴδιαζουσα στιλὴ τῶν κλητήρων τῆς κανέλλας, θὰ ἔξελάμβανε τις αὐτοὺς ὡς φύλακας τῆς τάξεως καὶ τῆς ἱσυχίας. Καὶ τὴν νύκτα πάλιν οἱ εἰς ἀποκέντρους συνοικίας καθήμενοι βλέπουσι μετὰ τρόμου αὐτοὺς τοὺς σκοπούς, ποτὲ ἀνὰ ἔνα, ποτὲ δύο τρεῖς, καὶ ταχύνουσι τὸ βῆμα τῶν καὶ σείουσι τὴν ράβδον των, καὶ ἀπτονται τοῦ ὅπλου των, καὶ λαμβάνουσι κωμικὰς στάσεις, ἐνῷ μορφὴ κλητήρος πουθενὸς δὲν ἀνατέλλει ὑπὸ συγκρατήσῃ τοὺς σπεύδοντας παλμούς τοῦ φόβου. Εἶναι κατάστασις αὐτὴ, κύριε Κοσσονάκε; Ζητεῖτε διὰ τοὺς κλητήρας σας ὅπλα Γκραφ; ἀλλὰ πρὶν ζητήσητε ὅπλα, ὀφείλετε νὰ παρουσιάσητε κλητήρας· καὶ εἰς τοῦτο κυρίως πρέπει νὰ καταγίνητε, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κλητήρων σας.

Μὲ πολὺ εὐαρέστους ἐντυπώσεις ἀπεχώρησαν τὴν Κυριακὴν ὅλοι οἱ παραστάντες εἰς τὰς ἔξετάσεις τῶν διδασκαλιστῶν ἐν τῷ δημοσίῳ Γυμναστηρίῳ. Οἱ διδαξας αὐτοὺς κ. Πύργος ἀπέδειξε τὶ δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ ικανότης καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος· διάτι εἰς πάσας τὰς τε ἐνοργάνους καὶ τὰς ἀνοργάνους τὰς διὰ ρυπάλων καὶ ἐπισφαίρων ράβδων καὶ δι' ἀλτήρων ἀσκήσεις οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐφάνησαν ἐπαρκέστατα γεγυμνασμένοι. Εἶναι δ' ἀληθῶς εὐτύχημα ὅτι ἡ τε πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ διδασκαλία αὐτῶν ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Πύργον, ἀληθῶς ἐπιστήμονα διδασκαλῶν τῆς Γυμναστικῆς, καὶ διὰ ἐπὶ τὴν βάσει τοῦ συστήματος αὐτοῦ οἱ διδασκαλισταὶ θὰ διαδώσωσι τὴν γυμναστικὴν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τέλους κατὰ κιλιαδίας θὰ καταπλεύσων εἰς τὴν Ηθνικὴς Τραπέζης Ἡπειροθεσσαλίας καὶ θὰ παύσωσι καὶ αἱ φωναὶ τῶν περὶ τὸ Δελτίον τῆς Παλιγγερεολας καὶ τοῦ Ἐρμοῦ στραγγαλίζομένων παπίων. Οἱ κύριοι αὐτοὶ ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ἔχωσι δύο χεῖρας, οὔτε εἶναι ἐκ τῶν διπόδων, διὰ νὰ νομίζουν ὅτι ἡτο δυνατὸν ταχύτερον νὰ ὑπογραφοῦν ὑπὸ τε τοῦ ταμίου καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης, ἀφοῦ μόλις ἡ Τραπέζα πρὸ δεκαημέρου ἔλαβε τοὺς τίτλους αὐτοὺς ἐκτυπωθέντας ἐν Παρισίοις καὶ ἀφοῦ εἶχε καὶ τὴν ἀλληληγορίαν τῆς ὑπογραφῆς τῶν τραπεζογραμματίων, τὰ ὅπειτα τὰ ηύρων αἱ Νέαι Ἰδέαι εἰς τὸν δρόμον, τὰ πῆραν δι' ἐτικέττας φιλοτῶν οἴνου, καὶ ἐπειδὴ ἀποτελοῦν μέλος τοῦ συλλόγου τῆς ἔγκριστείας τὰ πηρεμέρισκαν γράψασι μόνον ὅτι ἐσκανδαλίσθησαν ὀλίγον ἐκ τῆς θέσης των. Πτωχαὶ Νέαι Ἰδέαι, πτωχαὶ!!